

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

***ŠV. JURGIS, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas.

Šiandien, balandžio 19 d. 15 val. šv. Mišios šv. Jurgio koplyčioje, senosiose kapinėse.

***1,2 % GPM PARAMA PARAPIJOS EVANGELIZACIJAI

Brangieji, nuoširdžiai prašome palaikyti mūsų parapijos evangelizacines iniciatyvas, skiriant 1,2 % savo gyventojų pajamų mokesčio. Tai galite padaryti per VMI Elektroninio deklaravimo sistemą (<https://deklaravimas.vmi.lt>).

Gavėjas: Kretingos Pranciškoniškojo jaunimo tarnyba; Kodas: 191898673.

Viešpats jums teatlygina!

***GEGUŽINĖS PAMALDOS

Kviečiame visus kartu giedoti Švč. M. Marijos litaniją gegužės mėnesį, iškart po vakarinių šv. Mišių (šeštadieniais prieš mišias), sekmadieniais – po Sumos.

***ŠV. MIŠIOS UŽ GYVAS IR MIRUSIAS MOTINAS

Mūsų bažnyčioje **gegužės 3 d. visose šv. Mišiose** melsimės už gyvas ir mirusias mamas. Taip pat **15 val.** senose kapinėse, šv. Jurgio koplyčioje.)

Savo gyvų ir mirusių mamų vardus galima užrašyti į lapelį ir su pinigine auka įmesti į tam **skirtą dėžutę prie raštinės bažnyčioje.**

***PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

pašventintų įvairių žvakių, žurnalą „Artuma“.

***ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente.

Adoracija vyksta Kankinių koplyčioje: **Kasdien I-VII - 16:00-17:30 val.**

LITURGINIAI SKAITINIAI

20 P - Apd 6, 8–15 • Ps 119, 23–24. 26–27. 29–30 • † Jn 6, 22–29

21 A - Apd 7, 51–8, 1a • Ps 31, 3cd–4. 6ab. 7b. 8a. 17. 21ab • † Jn 6, 30–35

22 T - Apd 8, 1b–8 • Ps 66, 1–3a. 4–5. 6–7a • † Jn 6, 35–40

23 K - Šv. Jurgis, kankinys, antrasis Lietuvos globėjas. Apd 8, 26–40 • Ps 66, 8–9. 16–17. 20 • † Jn 6, 44–51

24 P - Šv. Adalbertas (Vaitiekus), vyskupas, kankinys. Apd 9, 1–20 • Ps 117, 1. 2 • † Jn 6, 52–59

25 Š - Šv. MORKUS, EVANGELISTAS. 1 Pt 5, 5b–14 • Ps 89, 2–3. 6–7. 16–17a • † Mk 16, 15–20

26 - IV VELYKŲ SEKMADIENIS. Apd 2, 14a. 36–41 • Ps 23, 1–3. 4. 5. 6 • 1 Pt 2, 20b–25 • † Jn 10, 1–10

Parapijos klebonas ir vienuolyno gvardijonas

Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 068260227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 066836996

Parapijos vikaras Ramūnas Mizgiris OFM • mob. tel.: 061854604

Parapijos vikaras Antanas Grabnickas OFM • mob. tel.: 068025115

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 069835096

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

įm. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 0 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com

www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

III VELYKŲ SEKMADIENIS
2026-04-19 NR.1373

Skaitinys iš Apaštalų darbų (Apd 2, 14. 22–33)

Sekminių dieną stojo Petras su Vienuolika ir, pakėlęs balsą, prabilo:

„Jūs, Judėjos žmonės bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite mano žodžius!

Izraelio vyrai! Klausykite, ką pasakysiu: Jėzų Nazarėną, Dievo jums patvirtintą galingais darbais, stebuklais ir ženklais, kuriuos per jį nuveikė Dievas tarp jūsų, kaip patys žinote; taigi tą vyrą, Dievo valios sprendimu bei numatymu išduotą, jūs nedorėlių rankomis nužudėte, prikaldami prie kryžiaus. Dievas jį prikėlė, išvadudamas iš mirties kankynės, nes buvo neįmanoma, kad jis liktų mirties grobis. Juk Dovydas apie jį sako: *Aš visuomet žvelgiu į Viešpatį. Jis stovi mano dešinėje, kad aš nesusvyruočiau. Todėl pralinksmėjo mano širdis, krykštavo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis su viltimi, nes tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neduosi savo šventajam supūti. Gyvenimo kelius tu man atvėrei ir pripildysi mane džiaugsmo savo akivaizdoje.*

Broliai! Norėčiau jums atvirai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis mirė, buvo palaidotas, ir jo kapas yra pas mus po šiais dienais. Būdamas pranašas ir žinodamas iškilmingą Dievo *priesaiką*, kad jo *palikuonis užimsiąs jo sostą*, Dovydas visa tai numatė ir kalbėjo apie Mesijo prisikėlimą, kad jis *neliksiąs mirusiųjų buveinėje* ir jo kūnas nesupūsiąs. Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai. Dievo dešinės išaukštintas, jis gavo iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir ją dabar išliejo. Jūs tai matote ir girdite.“

Atliepiamoji psalmė (Ps 15 (16), 1–2a ir 5. 7–8. 9–10. 11 (P.: 11a))

P. Viešpatie, tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda.

Apsaugok mane, o Dieve, pas tave užuovėjos ieškau. *

Viešpačiui tariau: „Tu mano Viešpats.“

Viešpatie, tu esi man skirtoji dalis ir taurė manoji, *

tavo rankoje – mano likimas. – P.

Viešpatį šlovinsiu, nes jisai mane moko, – *

man širdis jį primena net naktį.

Akyse nuolat Viešpats man stovi, – *

kol jisai mano dešinėje, aš nedrebėsiu. – P.

Dėl to mano širdis džiaugsminga, †

džiūgauja visa mano gyvybė *

ir ilsisi ramiai mano kūnas.

Juk nepaliksi manęs Šeolui, *

neleisi savo teisiamam Duobėj trūnyti. – P.

Tu parodysi man taką, kuris į gyvenimą veda, †
Tavo Artume – džiaugsmo pilnatvė, *
tavo dešinėje – amžina palaima. – P.

Skaitinys iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško (1 Pt 1, 17–21)

Mylimieji!

Jei kaip Tėvo šaukiateš to, kuris nešališkai teisia pagal kiekvieno darbą, su baime elkitės savo viešnagės metu. Juk jūs žinote, kad esate atpirkti nuo niekingos iš protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet branguoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės. O jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sukūrimą ir apreikštas laikų pabaigoje jums, per jį įtikėjusiems Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam garbę; todėl ir jūsų tikėjimas bei viltis kykla į Dievą.

Posmelis prieš Evangeliją (Plg. Lk 24, 32)

**P. Aleliuja. – Viešpatie Jėzau, atverk mums Raštų prasmę;
uždek mūsų širdis, kai tu mums kalbi. – P. Aleliuja.**

Iš šventosios Evangelijos pagal Luką (Lk 24, 13–35)

Štai tą [pirmąją savaitės] dieną du Jėzaus mokiniai keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu. Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo. O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo.

Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“

Jėzus paklausė: „O kas gi?“

Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties baudmės ir atidavė jį nukryžiuoti. O mes tikėjome, kad jis atpirksias Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. Be to, kai kurios mūsų širdys moterys mums uždavė naujų rūpesčių. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakė Jėzų esant gyvą. Kai kurie iš mūsų buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė.“

Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbė pranašai! Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir žengti į savo garbę?!“ Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta.

Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosį einąs toliau. Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paėmė duoną, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė jiems. Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“

Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais, kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui.“ O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

HOMILIJA

Tai viena įdomiausių Naujojo testamento istorijų. Du nusiminę mokiniai traukia Emauso link. Skirtingi šaltiniai sako jį buvus nuo 3 iki 7 mylių atstumu nuo Jeruzalės. Mėginkime eiti su mokiniais kartu, klausyti, ką jie kalba, galbūt įsijungti į pokalbį. Gali būti, kad kai kuriais momentais atpažinsime ir save, savo patirtis. Anie mokiniai tris metus buvo su Jėzumi. Ir štai, kokia netikėta pabaiga... Jų viltys sužlugo. Gali būti, kad jie jaučiasi nusivylę, pikti, apgauti, praradę trejus metus. Prisiminkime, kaip jaučiamės, kai dėl ko nors veltui sugaištame keletą valandų? Arba, kai per neapsižiūrėjimą kompiuteryje prarandame tai, ką kelias valandas kūrėme, rašėme? Mokinių kalba patvirtina jų nusivylimą. Mes tikėjome, kad jis atpirksias Izraelį, o kas iš viso to dabar – jis buvo nukryžiuotas kaip piktadarys.

Galbūt jie net kaltino vienas kitą dėl to, kad apskritai dėjosį su Jėzumi.

Jie tiek įsigilinę į savo mintis ir patirtus išgyvenimus, kad nė nepastebi, neatpažįsta, jog pats Jėzus eina šalia. Čia labai gražiai pasakoma, kad Jėzus ateina ten, kur esame mes – tiesiog į mūsų situaciją. Jis neištraukia mus iš tos situacijos, bet eina kartu su mumis. Toks yra ir krikščioniškasis dvasinis palydėjimas. Šv. Ignacas moko tuos, kurie nori būti palydėtojai pradėti ten, kur žmogus yra, galbūt tai gali būti krizė, nusiminimas, neaiškumas...

Stebėkime, ką daro Jėzus. Jis, kaip geras dvasios palydėtojas, pirmiausia leidžia mokiniams išsiklabėti. Jis klausia, ko jūs tokie liūdni? Taigi, jis suteikia galimybę išsakyti savo jausmus, įvardinti išgyventas patirtis. Jis nesūlo savo varianto įvykiams paaiškinti. Ir į jų klausimą, „ar tu būsi vienintelis, kuris nežino, kas įvyko šiomis dienomis Jeruzalėje?“ neat-sako – „o jūs, kvailiai, kaip aš galiu nežinoti, juk tai įvyko su manimi.“ **Gal ir mes kartais bėgame į savo Emausus ir mums reikia, kad kas paėjėtų šalia, turėtų kantrybės ir švelnumo, leistų išsiklabėti, padėtų susivokti, ar tiesiog pabūtų šalia.**

Taigi, galime pagalvoti: su kuo aš galiu taip išsiklabėti, kaip mokiniai su Jėzumi? Kas mane taip išklauso ir nesūlo savo išminties ir receptų, o pirmiausia priima mane tokį, koks esu? Beje, ar aš moku išklausti kitą?

Girdėjome, jog mokinių akys dar vis lyg migla aptrauktos, jie dar susitelkę tik ties savo išgyvenimais. Jie dar nepažino to, kuris eina su jais, ir vis tik kviečia jį pasilikti, nes jau vakaras.

Čia mes turime sceną, kuri, manyčiau, priklauso gražiausių biblijos scenų grupei.

Vienos gražiausių, jautriausių Naujojo testamento vietų yra aprašymai apie valgymą kartu. Ar tai būtų vestuvės Kanoje, ar Jėzaus ir jo bičiulių vakarienė pas muitininkus, Levį, paskui Zakiejų, ar paskutinė vakarienė, kai Jėzus palieka mokiniams testamentinius žodžius. Pagaliau, šiandien girdėta anų mokinių vakarienė su nepažįstamuoju. Valgant kartu ir dalinantis išgyvenimais, jų širdys užsidega, akys atsiveria ir jie atpažįsta tą patį Jėzų.

Pirmų amžių krikščionys rinkosi dalintis prisiminimais apie Jėzų, laimino, laužė, dalinosi duona, kaip jis buvo mokęs, ir patyrė jį gyvą savo tarpe.

Tą patį darė ir daro milijonai krikščionių jau du tūkstančius metų. Tą patį darome ir mes. Todėl galime klausti: ar mūsų širdys užsidega skaitant jo Žodį evangelijose? Ar mūsų akys atsiveria ir mes atpažįstame jį lauždami duoną bendruomenėje?

Per pastarąsias keletą savaitių mes šventėme daug ir įvairių religinių įvykių, pradėdami susitaikymo pamaldomis, didžiuoju tridieniu, Velyknakčiu ir Atvelykiu ir šiandien vaikų pirmosios Komunijos iškilme. Taip mes minėjome svarbius mūsų tikėjimo slėpinius, mėginome juose dalyvauti, prisiminėme ir mėginome įvardinti geras ir mažiau geras savo patirtis, mėginome atsiverti Dievui, mėginome jį prisileisti arčiau. Visa tai priemonės tam pačiam tikslui – tvirčiau tikėti Prisikėlusįjį ir į savo kasdienybę sugrįžti sustiprintam, tikint, jog tą patį Jėzų galiu sutikti ir ten.

Kur mano Emausai, į kuriuos mėginu atsitraukti?

Kokios miglos kartais aptraukia mano akis? Ir kas jas atveria susitikimui su Jėzumi?

/ Vidmantas Šimkūnas SJ/